

[Henriette Crone.]

for Husholdningerne og Industrien man endnu ikke kender. Det er let at forstaa, at naar der fastsættes særlig stramme Bestemmelser for et enkelt Kunstprodukts Vedkommende, et enkelt Surrogat, maa det store Publikum, som ikke kender Produktet, navnlig de, som ikke kender det under andet Navn end det rædselsvækkende „Fødemulsion“, faa det Indtryk, at man her staar overfor en Vare, som man i særlig Grad maa tage sig i Agt for. De kan ikke godt tænke sig, at naar Rigsdagen har lovgivet særlig om dette Produkt, er det det modsatte, der er Tilfældet, nemlig at man her staar overfor et Kunstprodukt, der er saa ligt Naturproduktet, at man maa brygte, at Forfalskninger let kan finde Sted. Derfor er jeg ogsaa fra et Forbrugerstandpunkt noget betænkelig ved, i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, at tilsige mit Partis fulde Støtte til ogsaa denne Del af Lovforslaget. Men det er jo muligt, at der i et Udvalg kan fremkomme saadanne Oplysninger, at jeg kan føle mig overbevist om, at man her er inde paa den rette Vej. Herom kan jeg intet spaa i Øjeblikket. Men hvis det er rigtigt, og der i øvrigt foreligger en Analyse, gaaende ud paa, at det er et godt og nærende Produkt med samme Fødtindhold som Naturfløden — idet det naturligvis mangler visse gode Egenskaber, som Naturfløden har, ligesom Margarine aldrig bliver Smør —, og hvis dette Produkt kan fremstilles til en Pris, der ligger en Trediedel under, hvad Naturfløde koster, maaske endda kan sælges for Halvdelen deraf, er jeg bange for at træffe saadanne rigoristiske Foranstaltninger, som vilde gøre det umuligt for dette Kunstprodukt at komme frem paa Markedet til det store Publikum. Men alt dette er jo noget, vi vil kunne se paa i det Udvalg, der sikkert vil komme.

Ved Behandlingen i forrige Rigsdags-samling gjorde jeg gældende overfor det, som er Hovedpunktet i det andet af de foreliggende Lovforslag, nemlig at Iscrème gøres til et Mejeriprodukt, at det er første Gang i dansk Lovgivning, at en Vare, som ikke helt og holdent er tilvirket af Mejeriprodukter, retligt set bliver gjort til et Mejeriprodukt. Den højtærede Minister sagde hertil, at Hovedbestanddelen var Fløde, i hvert Fald Mælk, og som Følge deraf maatte Produktet være et Mejeriprodukt. Nu har jeg faaet at vide, hvad jeg ikke vidste den Gang, at Hovedstoffet i Kunstfløde er Sødsmælk; efter den højtærede Ministers Fortolkning skulde ogsaa Kunstfløde være et Mejeriprodukt. Nu faar

jeg vel sagtens ikke den højtærede Minister til at gaa ind paa denne Betragtning — jeg skal heller ikke forsøge paa det, for Opfindelsen er jo ikke min. Noget helt andet er det, at der i § 1 i Lovforslaget om Tillæg til Smørloven staar:

„Ved Flødeis (Ice-Cream) forstaaes i denne Lov uanset mulig anden Betegnelse ethvert Produkt, der er tilvirket ved Afkøling af Blandinger, hvori Mælk eller Fløde udgør en væsentlig Bestanddel, og som udleveres i frossen eller delvis frossen Tilstand“.

Da nu Hovedbestanddelen af Kunstfløde er Sødsmælk, vil det altsaa overhovedet blive forbudt at lave Iscrème af Kunstfløde. Jeg spurgte ved forrige Behandling den højtærede Minister, om det efter Lovforslaget er tilladt Specialfabrikker at lave Iscrème baade af Kunstfløde og af Naturfløde, naar de faar Raaprodukterne udefra. Den højtærede Minister svarede nej; det var netop det, som var Princippet i Lovforslaget, at hver Ting skulde holdes for sig. Nu maa jeg formode, at den højtærede Minister ikke har været lige saa uvidende, som jeg var, om, hvad der er Hovedbestanddelen i Kunstfløde. Det forekommer mig derfor, at det havde været nok saa rigtigt, nok saa meget — om jeg saa maa sige — med aabent Visir, om den højtærede Minister havde sagt, at saadanne Tilfælde som de, der her er spurgt om, overhovedet ikke kan forekomme, fordi det efter Lovforslagene vilde være forbudt at lave Iscrème af Kunstfløde.

Til Slut skal jeg sige, at jeg tror, det havde været nok saa formaalstjenligt, hvis man endelig mente det nødvendigt at foretage Ændringer, da at nøjes med Ændringer i Margarine-loven, som sikrede mod Misbrug af Kunstproduktet, eventuelt at stramme Bestemmelserne om Bøder for Overtrædelse, og saa at se Tiden an, indtil man fik en samlet Lovgivning, som tog Sigte paa Forhindring af Vareforfalskning i Almindelighed. Vilde man endelig ikke det, burde Ministeriet efter min Formening have søgt at ændre Lovforslagene saaledes, at de ikke i for høj Grad traadte vigtige Interesser for nær. Det har Ministeriet altsaa ikke villet. Man har foretrukket at fremsætte Lovforslagene i ganske samme Skikkelse som i forrige Samling. Det maa vel da blive et kommende Udvalgs Opgave at finde de Vises Sten, det vil sige at skifte Sol og Vind lige, saa at alle de Parter, som har Krav paa, at der bliver taget Hensyn til dem, bliver taget i Betragtning.

Det er da kun med det allerstørste